

Lieve kleindochter-

Dag lieverd, wat fijn om nu aan je te schrijven. Weet je hoe stil het was op straat en hoe de tv programma's allemaal over het virus gingen? Eerst raakte iedereen wat van streek, maar daarna werd het, in navolging van de situatie buiten, ook binnen in de mensen stil. In feite kwam de crisis als geroepen. Dat komt omdat we als mensheid niet in staat waren om zelf stil te gaan staan en stil te worden, wat eigenlijk wel hard nodig was.

Uiteindelijk, toen het lang genoeg duurde, kwam er in het innerlijk van veel mensen echte beweging. Beweging vanuit stilte. Mensen begrepen dat steeds meer geld willen verdienen helemaal niet gelukkig maakt, dat een steeds mooiere en grotere auto niets zegt over wie je werkelijk, ten diepste bent. Het was natuurlijk ook wel lastig dat we, toen de kerken eenmaal verdwenen waren en de kerkgebouwen skatebanen of restaurants geworden waren, niet meer wisten waaraan we onze sacraliteit dan moesten verbinden.

Maar toen het virus er was, en we niet veel meer konden doen dan wandelen in het park, in plaats van gaan kopen en drinken in de stad, hoorden we de vogels weer, of voor het eerst. We begonnen te zien hoe kostbaar de natuur is, hoe wij met haar verbonden zijn, hoe wij zelf in feite natuur zijn, en hoe kostbaar dat is. Daar kan geen gouden ketting tegenop. Weet je, schat, en toen gingen we uiteindelijk dingen echt veranderen.

Toen uiteindelijk de vliegtuigen weer mochten vliegen, zorgden we er met zijn allen voor dat er veel minder vliegtuigen gingen vliegen, dat de sacraliteit van de natuur en daarmee van onszelf voorop kwam staan. We werden zuiniger op dieren en aten vrijwel geen vlees meer. Het belangrijkste was, dat we gingen zien, voelen en waarderen wat we eigenlijk hebben en zijn. Toen werden we zuiniger op alles. Je gaat ook niet je eigen huis vernielen als je er lekker wilt wonen.

Zelf voelde ik dit al vóór dat de coronacrisis kwam. Ik wilde dolgraag dat mensen meer bij zich naar binnen gingen, mediteren, voelen, transformeren waar nodig. Maar de meeste mensen hadden er geen oog voor. Dat veranderde tot mijn grote vreugde. En nu is er voor jou, mijn lieve kleindochter, een wereld waarin mensen liefdevol zijn en waardigheid uitstralen. Een wereld waarin zijn centraal staat en niet hebben. Een wereld waarin vrouwen evenveel waardering krijgen als mannen, een wereld waarin liefde centraal staat en geleefd wordt. Een wereld waarin mensen beter opgewassen zijn tegen dingen die ze niet kunnen veranderen, omdat ze begrijpen dat je verdriet en angst kunt doorleven als je er naar durft te kijken.

Lieverd, kijk naar de bijdrage die je kunt leveren aan de wereld, vraag je af waarom je nu geïncarneerd bent. Weet je verbonden met alles en iedereen in de wereld en het universum.

Ik hou van je.